

Nevím, jestli někteří čtenáři těchto studentských novin znají věhlasného českého teologa prof. Ctírada Václava Pospíšila, Th.D., OFM, který působí na teologických fakultách v Olomouci i Praze. Je mu 48 let, je členem františkánského řádu a v současnosti bývá pro svou mentální a literární produkci považován teologickou obcí za přinejmenším jednu z největších žijících kapacit české teologické vědy. Kdo z teologicky erudovaných jedinců by neznal jeho díla Ježíš Kristus – Pán a Spasitel (2000, 2004, 2006), Maria – mateřská tvář Boha (2004) či nejnovější Hermeneutika mystéria (2005).

O to překvapivější, alespoň pro mne, jsou zákulisní informace týkající se jeho osoby, které budí mnohá překvapení a pohoršení. Rád bych je považoval jen za pomluvy, ovšem důvěryhodnost svědků je jen s obtížemi zpochybnitelná. Osobní zkušenost s tímto člověkem nemám, ovšem svědectví, které mi vydali mí kolegové doktorandi na Teologické

fakultě Jihočeské univerzity, kteří se v září letošního roku účastnili setkání systematických teologů na pražské Katolické teologické fakultě, otřáslou mou otrlou duší. Všichni byli svorně zcela zaskočení a konsternováni jeho zcela arogantním vystu-

pováním, urážkami a despektem k budějovické delegaci teologů, ze kterého prosvítala nezměrná a nepopsatelná pýcha. Budějovičtí doktorandi odjeli z pražského setkání jako opaření a znejistění chováním (skoro) největšího českého teologa. Pochopit se dá mnohé, každý profesor má své vrtochy a má na ně snad i pro svou „velikost“ nárok, ale svědectví o Pospíšilovi ve mně budilo pocity nevolnosti. Jak sladit všechny ty rozmlé spisky a traktáty o víře s „ovádkou“ duší profesorovou?

Jako blesk z čistého pekla poté přišla zpráva, že Ctírad Pospíšil je otcem jednoho, či snad dokonce dvou dětí. Tato informace se považuje nyní, po proběhlé diskusi na stránkách www.christnet.cz, za veřejné tajemství. Psycholog Jeroným Kli-

meš zde svým článkem „Přichází pošuci!“ ze dne 20. 10. 2006 rozvířil rozsáhlou debatu o problematice celibátu kněží a o zapomenutých či zatajovaných dětech celibátníků. V této přichází s informací, že teolog, kněz a řeholník Ctírad Pospíšil je otcem nemanželského dítěte, což je informace podle něj doložená z věrohodných zdrojů a takřka nikdo, včetně samotného Pospíšila, ji nepopírá. Jeroným Klimeš zde uvádí, že ve věci se dotazoval kompetentních lidí v církvi včetně biskupů, kteří

však nad problémem zavírají oči a nemíní jej řešit, či dát podnět k uspokojivějšímu řešení.

Nejde zde o selhání jedince, který navzdory svému postavení a svým celibátním závazkům žije aktivním sexuálním životem. Nemoralizujme,

i když určité pohoršení taková realita přinese vždy, když vyjde najevo. Nikdo není dokonalý, ostatně ani já, ačkoli „velký katolík a konzervátec“, jsem své počátky sexuálního života nerealizoval zcela podle předpisů a morálních závazků, které mi klade víra. Jde o jinou věc – o to, proč se oficiální představitelé církve staví k věci tak pokryteckým způsobem. Vzhledem k postavení Ctírada Pospíšila je situace a pohoršení světa dvakrát závažnější, tato okolnost není pouze jeho soukromou věcí, re-

prezentuje církev učící a jako profesor na teologické fakultě zprostředkovává množství pravd a hodnot. Každý by měl dostát svým rodičovským povinnostem, pokud to jen trochu jde. Pokud tak nečiní, je lidským hovadem (ovádí prominou). Pokud je vše pravda, neměl by si Ctírad Pospíšil hrát s pozeňáním hierarchů a svých představených na svěťce a místo toho činit, co je zapotřebí. Po paroubkovsku: Ctírade, odstupte!!! „Ováde“, odstupte!!! Pospíšile, odstupte!!! Alespoň od reality svého dvojího života a od iluze, že musíte zůstat svatým knězem a františkánem. K postavení teologa není třeba si hrát na kněze, spíše je lepší být pravdivý k sobě i druhým, přiznat svou „lidskost“ a nést důsledky svého jednání bez pokrytectví a z něho vyplývajícího pohoršení pro svět. Pokud se mýlím nebo vycházím z nepřesných informací, přede-
dem se omlouvám!

Roman Míčka

Autor působí na Teologické fakultě Jihočeské univerzity.

Ctirad „Ovád“ Pospíšil?